

כמו בשידוך, המצוקות מתחברות. נילי טל (ישבת) עם הכלות האוקראיניות (מימין) גלינה, ורה ולודה

גלינה מסתובבת כטיגריסית רעבה ברירה בר עגנה. בין הפלומה למטבח, ובחורה. מבעבעת ממרידות, קפה בוך, ומהקיקן הישראלי הבעיר (יולי, ואין מזגן). בחורות יפות. אתם אוהבים להסתכל על בחורות יפות, היא יורה לעבר יגאל, בעלה. אתם נוסעים בשביל לראות את המיני שלהן. רחוק ממנה, על הספה המרוטה, יגאל מעביר למצב דומם. בסוף הוא חושף שיניים במבוכה. אבל גלינה בכור, 32, יפה ואסרטיבית, רק התחילה לנעוץ בו את מלתעותיה. וכל שנה המיני שלהן נהיה יותר קצר, נכון? היא מודיעה. בסוף זה נהיה חוטיני, לא, יגאל? במילים אחרות: אם המבחן להתערות אורגנית בחברה הישראלית הוא להתקוטט כווג מוקר מ, הבכורים עוברים אותו בהצטיינות, פלוס בנוס על חמיצות מחד (גלינה), קהות חושים מאורך (יגאל), ונטייה לפרונו מריבות מול זרים מוחלטים. ובזירת הגלדיאטורים הזאת גלינה היא המלכה היחידה: נני, למה אתה לא אומר את האמת, למה אתה אוהב לנסוע עם החברים שלך לחרטום? היא לא מוותרת. יגאל: אה... זה מקום מעולה לחופש. יש לי חברים, הולכים לשמה, יש שם רוגע, מים, שקט. אני למשל משוגע על הצבע הירוק שם. גלינה: צבע ירוק? מיני. מיני? מה, את חושבת שהוא בוגר בך? יגאל: דיי, גלינה. גלינה: לא. אני דווקא צוחקת איתו: אולי תמצא מישהי אחרת. תתענן. או הוא אומר מה פתאום, אני ישן עד 11: דווקא שילך, שיראה איזה בחורות חוצפניות יש שמה. אמרתי לו, לך למישהי שתעשה לך תרגיל, שלא תרע מאיפה זה בא לך? יגאל: גלינה, דיי. אולי תגידו לי זוגיות, אם אפשר? יגאל: להקים משפחה, לתת עורה, כבוד... גלינה: ממש, כל הכבוד. הוא אומר שאני לא נותנת לו כבוד. אני צריכה להוכיח לך להביא לי פרוטים? יגאל: דווקא הבאתי. גלינה: מתי? לפני שנתיים? אתה כל הזמן אומר 'גלינה תני כבוד לבעל שלך'. אני רוצה

גבי ברחיים צילום: אריק סולטן

כלות להשגה

גלינה ויגאל מנהלים זוגיות ישראלית טיפוסית של אינסוף מריבות קטנות ופיוסים גדולים. ורה צמודה למיטתו של אבינועם המאושפז במצב קשה. רמי ואשתו (הרביעית) לודה חובקים בן. כמעט עשור אחרי שהבמאית נילי טל ליוותה את הגברים הישראלים הנואשים שיצאו לאוקראינה כדי לחזור עם בת זוג צעירה, ענייה ויפה, היא פגשה אותם שוב. לפעמים, גילתה, זה הסתיים באלימות, בריחה ואפילו רצח. ולפעמים, נגד כל הסיכויים, צמחה לה במפתיע שלוה בורגנית